

merne ved pvc. Danmark har i samarbejde med de øvrige EU-lande aktivt støttet initiativer i Pariskommissionens regi vedrørende udfasning af klorparaffiner.

Mange af de pvc-produkter, der forhandles i Danmark, er ifølge sagens natur produkter, der er fremstillet i udlandet, altså importerede produkter. Det er derfor vigtigt, at initiativerne over for pvc ikke blot bliver sat i gang på nationalt plan, men også internationalt. Vi skal internationalt fokusere på at udbrede kendskabet til de kendte miljøproblemer, som vi ved pvc giver anledning til, og herved skabe forståelse for nødvendigheden af internationale initiativer.

En række ligesindede lande som bl.a. Holland, Sverige og Tyskland har iværksat initiativer og undersøgelser, der ligner de danske meget. Vi har kontakt med miljømyndighederne i disse lande, og jeg har bedt Miljøstyrelsen om at styrke denne kontakt i fremtiden.

Som jeg sagde i begyndelsen af mit indlæg, er problemerne ved forbrænding af pvc kendte og veldokumenterede. Jeg er derfor meget enig i beslutningsforslagets målsætning om, at mængden af pvc-produkter, der tilføres forbrændingsanlæggene, skal begrænses mest muligt.

Det var også baggrunden for den såkaldte pvc-aftale med industrien. På de områder, som aftalen dækker, har den virket nogenlunde efter hensigten. Men Miljøstyrelsens seneste undersøgelser har, som jeg har orienteret Folketinget om, vist, at aftalen i sig selv ikke er tilstrækkelig til at opnå den ønskede reduktion af pvc-affald, der føres til forbrænding.

Det konkluderes bl.a., at projektaktiviteterne inden for renere teknologi med hensyn til substitution af pvc næsten er gået i stå efter indgåelsen af pvc-aftalen. Og det konkluderes, at der generelt gøres alt for lidt for at stimulere pvc-substitution bl.a. gennem efterspørgsel efter pvc-fri produkter. Indkøb af pvc-fri produkter indgår derfor også i den offentlige grønne indkøbspolitik. Der er udgivet specifikke anbefalinger om at undgå pvc i eksempelvis kontorartikler. En generel anbefaling om at købe pvc-fri produkter vil blive inddraget i det kommende informationsmateriale til de offentlige indkøbere.

Herudover er Miljøstyrelsen i samarbejde med Århus Amt i gang med at udarbejde katalog over de pvc-fri produkter, som allerede findes på markedet. Det er tanken med dette katalog at give indkøbere, såvel private som offentlige, et klart og gennemskueligt redskab til at indkøbe pvc-fri produkter.

SF nævner mærkning som en af de effektive måder, hvorpå vi kan fremme forbrugernes mulighed for at undgå pvc. Det gælder både den enkelte forbruger og de store offentlige og private indkøbere, der gennemfører en aktiv, grøn indkøbspolitik.

Jeg er helt enig i det og har allerede drøftet mulighederne med Forbrugerrådet, som aktivt støtter ideen om en mærkningsordning. Miljøstyrelsen drøfter også med detailhandelen muligheden for på den måde at fremme markedsføringen af pvc-fri produkter.

Ud over mærkning vil Miljø- og Energiministeriet bl.a. i samarbejde med Forbrugerrådet gennem eksempelvis oplysningskampanjer forsøge at formidle vores viden om pvc's miljø- og sundhedseffekter direkte til forbrugerne.

Som nævnt er arbejdet med at kortlægge mulighederne for at erstatte blød pvc i fuld gang. Kortlægningen, som blev sat i gang efter Teknologirådets høring om østrogenlignende stoffer sidste efterår, skal være færdig i næste måned. Udgangspunktet for kortlægningen er substitution af blød pvc, men jeg forventer også, at kortlægningen vil give et generelt overblik over, på hvilke områder substitution af pvc i øvrigt er forbundet med væsentlige problemer.

Rent teknisk er det muligt at substituere pvc på mange produktområder, såfremt de økonomiske barrierer overvindes. Råvarepriserne på både pvc-råvarer, klor og eksempelvis phthalater er betydelig lavere end alternativerne. Det er jo i virkeligheden her, hunden ligger begravet. Det er en af årsagerne til den manglende udbredelse af de substitutionsprodukter, der er kortlagt bl.a. igennem Miljøstyrelsens renere teknologiprogram.

Såfremt vi ikke med de nuværende initiativer opnår en tilfredsstillende regulering af pvc, det vil sige, at vi får de miljøskadelige tilsætningsstoffer væk og sikrer en væsentlig, en tilfredsstillende reduktion af pvc, der kommer til forbrænding, kan det derfor blive nødvendigt også at overveje afgiftsinstrumentet.

Jeg vil til sidst sige, at det er meget positivt, at vi med Socialistisk Folkepartis beslutningsforslag drøfter de problemer, som pvc vitterligt skaber i miljøet. Og så er det ikke mindst meget positivt, at vi får drøftet, hvorledes vi skal håndtere disse problemer. Regeringen har taget en række initiativer, sat en række undersøgelser i gang. Disse initiativer flugter intentionerne og mange af de konkrete forslag i det beslutningsforslag, vi her taler om.